den erfarenhet om bästa metoden för hennes bekämpande, som vi tro oss nu hafva förvärfvat. I alla fall utgöra sammanlagda statsutgifterna endast föga mer än en tiondedel af, hvad den år 1888 började nunnehärjningen i Bayern lärer hafva kostat.

Måtte emellertid den kunskap vi nu vunnit icke blifva sänkt i glömska, när vårt land en gång ånyo hemsökes af denna farliga insekt, som visat hvad den kan, när den t. ex. under åren 1845—1867 började i rysk-polska guvernementet Lublin, efter hand utbredde sig öfver ytterligare 11 västryska guvernement ända upp mot Estland, äfven öfver Ostpreussen, famnande mer än 7,000 geografiska kvadrat*mil* med 1,600 kvadrat*mil* skog!

TALLSPINNAREN I NORGE.

AF

J. MEVES.

Ur ett enskildt meddelande från skogsförvaltaren A. HEIDENREICH i Hamar, hvilken i Norge med kraft och energi ledt arbetet mot den i Hedemarkens amt svårt härjande tallspinnaren, må anföras följande, som äfven för oss svenskar bör vara intressant och lärorikt.

För att från föda afstänga de öfvervintrade larverna har i vår limmats inalles 2,400 hektar. I början af april, innan limningen var afslutad, steg temperaturen till + 10—12° C. i skuggan, och i solbackar begynte larverna uppstiga i träden; men efterföljande kyla tvang dem lyckligtvis ned igen. Starkaste uppstigningen inträffade omkring den 1 maj, då på många träd syntes 2—3,000 larver nedanför limningarna, hvilka utöfva en »storarted Virkning». Ingen enda larv lyckas öfverskrida ringarna.

De flesta larverna äro 4,5—7 cm. långa. De hade trotsat vinterkölden oaktadt 3 veckors barfrost i november och december med ända till — 30°. Af parasiter — insekter eller svampar — finnes mycket litet.

Insektens förekomst i trakterna vid gränsen mot Sverige är följande: I Klarälfvens dalgång äro blott få larver funna, men i Aasnaes socken (gränsen mot Finnskogen i Värmland) äro förhållandena mycket oroande. Efter älfvarna Flisa och Kynna finnes mycket tallskog, som sträcker sig intill svenska gränsen, och omkring Vermundsjön ligga stora skogar. Här finnas larver i stor mängd, hvarföre limning föreslogs på omkring 400 hektar. Men skogsägarna — delvis förmögna män — vägrade. En proflimning här visade dock ohyggligt med larver. Att här förestår stor ödeläggelse, anses otvifvelaktigt, hvarför framhålles nödvändigheten att vara på sin vakt i Sverige. — Kostnaderna för striden i Norge, beräknad till omkring 64,000 kr., bestridas endast till hälften af staten, hvaremot det öfriga skall tillskjutas af kommuner och privata, detta af skäl, att de hemsökta kommunerna höra till landets rikaste.

Sistnämnda bestämmelse jämte brist på lagar, som kunna tvinga oförståndiga jordägare till åtgärder afseende det allmännas bästa, synas alltså hafva vållat, att fullständig effekt af det hittills utförda arbetet icke kan förväntas, och att äfven vi svenskar antagligen få vår beskärda del af eländet.

Kongl. Maj:t har den 24 sistlidne april bemyndigat domänstyrelsen att, i och för spridning inom de af tallspinnaren hotade gränstrakterna emot Norge, inköpa 700 exemplar af den tafla öfver tallspinnaren jämte tillhörande text, som åstadkommits genom Entomologiska Föreningen. Dessutom hafva hittills rekvirerats genom Kopparbergs läns Hushållningssällskap 500 och Särna kommun 100 ex. af nämnda skrift.
